

SERVICE PUBLIC FEDERAL FINANCES

[C – 2019/11851]

4 AVRIL 2019. — Arrêté royal modifiant l'article 46ter, de l'AR/CIR 92, en ce qui concerne la détermination du montant maximum de l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté que j'ai l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté adapte l'article 46ter, AR/CIR 92, qui détermine le montant maximum de l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique, en application de l'article 67quater, CIR 92.

En effet, l'article 67quater, alinéa 3 ancien, CIR 92, habilité Votre Majesté à établir, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, un montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur sur base de laquelle est calculée l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique.

L'article 67quater, CIR 92, modifié en dernier lieu par la loi du 11 février 2019, étale cet avantage fiscal sur cinq périodes successives. Pour cette raison, il convenait, en premier lieu, d'adapter la limitation budgétaire telle que fixée à l'article 46ter, AR/CIR 92, de sorte que celle-ci ne dépasse pas les enveloppes annuelles actuellement prévues pour ces dépenses fiscales. En second lieu, il nous a paru opportun d'adapter également la terminologie employée, afin que le texte corresponde mieux à l'énoncé de l'article 67quater, CIR 92.

Concrètement, le remplacement des mots "un montant maximum" par les mots "un montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur" à l'article 46ter, alinéa 2, AR/CIR 92, par l'article 1er du présent projet, vise d'une part à s'assurer que le montant maximum des rémunérations qui peut entrer en ligne de compte pour l'exonération d'impôts "Passif social en vertu du statut unique" doit se calculer par travailleur, comme l'indiquait déjà le rapport au Roi de l'arrêté royal du 25 avril 2014 modifiant l'AR/CIR 92 : "Elle (nb: l'exonération pour "passif social") permet aux employeurs d'exonérer d'impôts une partie de leurs bénéfices et profits par travailleur ayant atteint une certaine ancienneté (5 années de service) dans le statut unique" (M.B. 14.05.2014, Ed. 2, p. 39116). D'autre part, cette correction renforce l'idée, exprimée dans ce même rapport au Roi, que le point de départ du calcul de la limitation du droit d'exonération est le "salaire mensuel brut complet" (voir M.B. 14.05.2014, Ed. 2, p. 39116 : "Lors de la formation du passif social, un salaire mensuel brut complet (...) sera pris en considération." , "Le salaire de base mensuel maximum ainsi établi (...)").

Par souci de sécurité juridique, le remplacement des termes "un montant maximum" par "un montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur" a donc d'abord été mis en œuvre à l'article 67quater, alinéa 4, CIR 92, par la loi du 11 février 2019 précitée. L'article 1er, du présent projet, apporte par conséquent la même rectification des termes à l'article 46ter, alinéa 2, AR/CIR 92.

Dans l'avis n° 65.558/3 du Conseil d'Etat, la question de la portée effective de la délégation au Roi contenue à l'article 67quater, alinéa 4, CIR 92, est soulevée. Selon le Conseil d'Etat, cette délégation devrait viser à la fois les « montants maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur » mais également le coût maximal annuel établit à l'article 46ter, alinéa 2, AR/CIR 92. Il est à remarquer que la délégation en question n'a jamais porté sur le coût annuel de la mesure, ou sur l'enveloppe budgétaire. Les termes « rémunérations visées à l'alinéa 2 » contenus à l'article 67quater, alinéa 3 ancien, CIR 92, et préservés à l'article 67quater, alinéa 4 nouveau, CIR 92, ont constamment visé l'avantage maximal annuel octroyé au contribuable, uniquement.

Dès lors, la clarification des termes de la base légale n'a pas pour effet de retirer quoi que ce soit au champ d'application de la délégation se rapportant à la détermination du montant maximum de l'exonération, par rapport à une situation antérieure à la modification de l'article 67quater, CIR 92.

Les dispositions existantes donnent donc la possibilité au Roi d'adapter le montant maximum des rémunérations mensuelles brutes par travailleur à prendre en compte pour l'exonération accordé à l'employeur relative au passif social en vertu du statut unique. Cette adaptation doit s'effectuer en modifiant le coefficient de 30 % qui fait partie du mécanisme de limitation du mécanisme de limitation des rémunérations mensuelles brutes à prendre en compte.

En outre, l'enveloppe budgétaire mentionnée à l'article 46ter, AR/CIR 92, n'est pas à considérer comme une contrainte légale supplémentaire et n'a donc pas besoin de puiser sa base légale dans la

FEDERALE OVERHEIDSSTIJN FINANCIEN

[C – 2019/11851]

4 APRIL 2019. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 46ter, van het KB/WIB 92, met betrekking tot het vaststellen van het maximumbedrag van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het besluit dat ik de eer heb aan de handtekening van Uwe Majestie voor te leggen past artikel 46ter, KB/WIB 92, aan, dat het maximumbedrag van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut vaststelt, met toepassing van artikel 67quater, WIB 92.

Artikel 67quater, vroeger derde lid, WIB 92, machtigt immers Uwe Majestie om, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, een maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer vast te stellen, dat als basis dient voor de berekening van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut.

Artikel 67quater, WIB 92, laatst gewijzigd bij de wet van 11 februari 2019, spreidt dit fiscaal voordeel over vijf opeenvolgende tijdperken. Om deze reden was het wenselijk om, ten eerste, de budgettaire beperking zoals bepaald in artikel 46ter, KB/WIB 92, aan te passen, zodat deze de jaarlijkse enveloppen die momenteel voorzien zijn voor deze fiscale uitgaven niet overschrijdt. Ten tweede, leek het ons opportuun ook de gebruikte terminologie aan te passen, zodat de tekst beter overeenstemt met de bewoordingen van artikel 67quater, WIB 92.

Meer bepaald strekt de vervanging van de woorden "een maximumbedrag" door de woorden "een maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer" in artikel 46ter, tweede lid, KB/WIB 92, door artikel 1 van dit ontwerp, er enerzijds toe te verzekeren dat het maximumbedrag aan bezoldigingen dat in aanmerking mag worden genomen voor de belastingvrijstelling "sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut" per werknemer berekend moet worden, zoals reeds werd aangestipt in het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 25 april 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92: "Hierbij (nb: de vrijstelling voor "sociaal passief") kunnen werkgevers per werknemer die een bepaalde anciënniteit (5 jaar) in het eenheidsstatuut heeft bereikt, een bepaald deel van hun winsten of baten vrijstellen van belasting" (B.S. 14.05.2014, Ed. 2, p. 39116). Anderzijds versterkt deze correctie de in hetzelfde verslag aan de Koning uitgedrukte idee dat het startpunt voor de berekening van de beperking van het recht op de vrijstelling het "volledig bruto maandloon" is (zie B.S. 14.05.2014, Ed. 2, p. 39116: "Bij de opbouw van het sociaal passief zal tot een bruto maandloon van (...) het volledig maandloon in ogen schouw worden genomen.", "Het aldus vastgestelde maximum basismaandloon (...)").

Omwillie van de rechtszekerheid wordt de vervanging van de bewoordingen "een maximumbedrag" door "een maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer" dus eerst doorgevoerd in artikel 67quater, vierde lid, WIB 92, door de boven genoemde wet van 11 februari 2019. Artikel 1, van dit ontwerp, brengt bijgevolg dezelfde rechtzetting aan de bewoordingen in artikel 46ter, tweede lid, KB/WIB 92, aan.

In het advies nr. 65.558/3 van de Raad van State wordt de vraag opgeworpen van de effectieve draagwijdte van de delegatie aan de Koning opgenomen in artikel 67quater, vierde lid, WIB 92. Volgens de Raad van State zou deze delegatie zowel de "maximumbedragen van bruto maandbezoldiging per werknemer" als eveneens de maximale jaarlijkse kost, vastgesteld in artikel 46ter, tweede lid, KB/WIB 92, moeten beogen. Er kan opgemerkt worden dat de delegatie in kwestie nooit betrekking heeft gehad op de jaarlijkse kost van de maatregel of op de budgettaire enveloppe. De bewoordingen "bezoldigingen als bedoeld in het tweede lid" opgenomen in artikel 67quater, vroeger derde lid, WIB 92, en behouden in artikel 67quater, nieuw vierde lid, WIB 92, hebben steeds enkel het jaarlijkse maximale aan de belastingplichtige toe te kennen voordeel beoogd.

De verduidelijking van de bewoordingen in de wettelijke grondslag heeft dan ook niet tot gevolg dat op enigerlei wijze het toepassingsveld van de delegatie met betrekking tot de vaststelling van het maximale bedrag van de vrijstelling herroepen wordt ten opzichte van de situatie vóór de wijziging van artikel 67quater, WIB 92.

De bestaande bepalingen geven dus de Koning de mogelijkheid om het in aanmerking te nemen maximumbedrag van de bruto maandbezoldigingen per werknemer voor de aan de werkgever toegekende vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut aan te passen. Die aanpassing dient te gebeuren door de 30 %-coëfficiënt te wijzigen, die deel uitmaakt van het beperkingsmechanisme van de in aanmerking te nemen bruto maandbezoldiging.

Bovendien is de in artikel 46ter, KB/WIB 92, bedoelde budgettaire enveloppe niet te beschouwen als een bijkomende wettelijke beperking en hoeft deze dus geen wettelijke grondslag te putten uit de in

délégation contenue à l'article 67*quater*, alinéa 4 nouveau, CIR 92. Le coût maximal initialement établit à 250 millions euros par an n'était que le résultat des prudentes estimations réalisées par les services d'études de l'administration, en exécution de la limitation des montants mensuels bruts tels qu'établis à l'article 46*ter*, AR/CIR 92, sur base du mécanisme de limitation décrit à l'article 67*quater*, alinéa 2 ancien, CIR 92. L'indication de ce coût annuel n'avait donc pas pour but d'établir une limitation supplémentaire forfaitaire ou proportionnelle à la limitation de l'avantage qui peut être octroyé au contribuable sur base de l'article 67*quater*, alinéa 2 ancien, CIR 92, mais bien de servir, en cas de dépassement, de point de repère aux ajustements éventuels, à mettre en oeuvre par le biais du mécanisme de coefficient décrit ci-dessous, et à fixer en concertation avec les représentants des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs, lesquels tiendront compte de l'indexation que l'on pourra lui appliquer à partir de 2020.

La révision actuelle de ces coûts annuels, à son tour, n'est que la répercussion directe de l'étalement de l'avantage sur 5 années introduit dans la base légale (article 67*quater*, alinéa 3 nouveau, CIR 92).

Les autres modifications de l'article 1er, du présent projet, qui concernent l'article 46*ter*, alinéa 2 et alinéa 4, AR/CIR 92, visent donc l'adaptation corrélative des enveloppes budgétaires annuelles, telles que prévues actuellement, pour les années 2019 à 2024.

Il est à noter que ni le mécanisme d'indexation prévu à partir de 2020, ni le mécanisme d'adaptation des enveloppes budgétaires fixées annuellement, via l'adaptation du coefficient de 30 p.c. pour la tranche de rémunération mensuelle brute de 1.500,01 EUR à 2.600,00 EUR, ne sont modifiés.

Enfin, le présent arrêté, ainsi que les éventuels arrêtés royaux d'adaptation du coefficient de 30 p.c. visé à l'article 46*ter*, alinéa 1er, 2ème tiret, AR/CIR 92, que Votre Majesté est habilitée à adapter, après concertation avec les représentants des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs, devront être confirmés par le législateur dans une période assez courte après la date de publication au *Moniteur belge*, conformément à l'article 67*quater*, alinéa 5 nouveau, CIR 92.

Telle est, Sire, la portée de l'arrêté qui Vous est soumis.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,

Le Vice-Premier Ministre et
Ministre des Finances,
A. DE CROO

AVIS 65.558/3 DU 7 MARS 2019 SUR UN PROJET D'ARRÊTE ROYAL "MODIFIANT L'ARTICLE 46TER, DE L'AR/CIR 92, EN CE QUI CONCERNE LA DETERMINATION DU MONTANT MAXIMUM DE L'EXONERATION RELATIVE AU PASSIF SOCIAL EN VERTU DU STATUT UNIQUE"

Le 28 février 2019, le Conseil d'Etat, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'article 46*ter*, de l'AR/CIR 92, en ce qui concerne la détermination du montant maximum de l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique".

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 5 mars 2019.

La chambre était composée de Jeroen Van Nieuwenhove, conseiller d'Etat, président, Peter Sourbron et Koen Muylle, conseillers d'Etat, Jan Velaers et Bruno Peeters, assesseurs, et Annemie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric Vanneste, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Koen Muylle, conseiller d'Etat.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 7 mars 2019.

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

artikel 67*quater*, nieuw vierde lid, WIB 92, opgenomen delegatie. De oorspronkelijk maximale kost, vastgesteld op 250 miljoen euro per jaar, was slechts het resultaat van voorzichtige inschattingen van de studiedienst van de administratie, na uitvoering van de beperking van de maandelijkse brutobedragen zoals vastgesteld in artikel 46*ter*, KB/WIB 92, op basis van het in artikel 67*quater*, vroeger tweede lid, WIB 92, beschreven mechanisme van beperking. De vermelding van deze jaarlijkse kost had dus niet tot doel om een bijkomende forfaitaire of, in verhouding tot de beperking van het aan de belastingplichtige op basis van artikel 67*quater*, oud tweede lid, WIB 92, toekennbare voordeel, proportionele beperking op te leggen, maar wel om, in geval van overschrijding, te dienen als aanknopingspunt voor eventuele aanpassingen, die doorgevoerd worden via het mechanisme van de coëfficiënten hieronder beschreven en vast te stellen in overleg met de vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, rekening houdend met de vanaf 2020 toepasbare indexering.

De huidige herziening van deze jaarlijkse kosten is op zijn beurt slechts de rechtstreekse repercussie van de spreiding van het voordeel over vijf jaar, ingevoerd in de rechtsgrond (artikel 67*quater*, nieuw derde lid, WIB 92).

De overige wijzigingen van artikel 1, van dit ontwerp, die artikel 46*ter*, tweede en vierde lid, KB/WIB 92, betreffen, beogen dus daarmee samenhangende aanpassing van de jaarlijkse budgettaire enveloppen, zoals momenteel voorzien, voor de jaren 2019 tot 2024.

Er moet worden opgemerkt dat noch het vanaf 2020 voorziene indexatiemechanisme, noch het aanpassingsmechanisme van de jaarlijks bepaalde budgettaire enveloppen via de aanpassing van de coëfficiënt van 30 pct. voor de schijf van bruto maandbezoldiging van 1.500,01 EUR tot 2.600 EUR, wordt gewijzigd.

Tot slot moet dit besluit, alsook de eventuele koninklijke besluiten tot aanpassing van de 30 pct. coëfficiënt bedoeld in artikel 46*ter*, eerste lid, tweede streepje, KB/WIB 92, dat Uwe Majestet gemachtigd is om, na overleg met de vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, aan te passen, worden bekraftigd door de wetgever binnen een relatief korte periode na de datum van de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, overeenkomstig artikel 67*quater*, nieuw vijfde alinéa, WIB 92.

Dit is, Sire, de draagwijde van het besluit dat U wordt voorgelegd.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majestet,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,

De Vice-Eerste Minister en
Minister van Financiën,
A. DE CROO

ADVIES 65.558/3 VAN 7 MAART 2019 OVER EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT "TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 46TER, VAN HET KB/WIB 92, MET BETREKKING TOT HET VASTSTELLEN VAN HET MAXIMUMBEDRAG VAN DE VRIJSTELLING INZAKE HET SOCIAAL PASSIEF INGEVOLGE HET EENHEIDSSTATUUT"

Op 28 februari 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van artikel 46*ter*, van het KB/WIB 92, met betrekking tot het vaststellen van het maximumbedrag van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut".

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 maart 2019.

De kamer was samengesteld uit Jeroen Van Nieuwenhove, staatsraad, voorzitter, Peter Sourbron en Koen Muylle, staatsraden, Jan Velaers en Bruno Peeters, assessoren, en Annemie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric Vanneste, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Koen Muylle, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 maart 2019.

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

"Artikel 67^{quater} WIB92 werd gewijzigd bij de wet houdende fiscale, fraudebestrijdende, financiële en diverse bepalingen. Opdat deze gewijzigde wetsbepaling correct kan geïnterpreteerd worden, aangezien deze van toepassing is op boekjaren die worden afgesloten vanaf 1 januari 2019 en die werknemers hebben met voldoende anciënniteit in het eenheidsstatuut, is het nodig om ook artikel 46ter van het KB/WIB te wijzigen. Deze bepalingen zijn namelijk automatisch van toepassing voor de ondernemingen die op 1 januari 2019 werknemers in dienst hebben die minstens 5 jaar anciënniteit hebben in het eenheidsstatuut, waardoor deze bepaling nu reeds toegepast wordt en het dus van groot belang is dat artikel 46ter KB/WIB zo snel mogelijk gelijk getrokken wordt met de wijzigingen aan artikel 67^{quater} WIB92".⁽¹⁾

2. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'Etat, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

Observation préalable

3. Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'Etat attire l'attention sur le fait, qu'en raison de la démission du Gouvernement, la compétence de celui-ci se trouve limitée à l'expédition des affaires courantes. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien de la compétence ainsi limitée, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le Gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

Portée du projet

4. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de modifier l'article 46ter de l'arrêté royal du 27 août 1993 'd'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992' (ci-après : l'AR/CIR 92), afin de mettre cette disposition en conformité avec l'article 67^{quater} du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après : CIR 92), modifié par la loi du 12 février 2019 'portant des dispositions fiscales, de lutte contre la fraude, financières et diverses'.⁽²⁾

C'est ainsi que l'article 46ter, alinéa 2, en projet, de l'AR/CIR 92 fait état du "montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur" (au lieu du "montant maximum") et que le montant maximal de l'enveloppe pour les exonérations relatives à 2019 et aux années postérieures est adapté (article 1er du projet).

Tout comme les modifications apportées à l'article 67^{quater} du CIR 92 par la loi du 12 février 2019⁽³⁾, l'arrêté envisagé entre en vigueur (lire : produit ses effets) le 1er janvier 2019 (article 2).

Fondement juridique

5.1. Il ressort du premier alinéa du préambule que le fondement juridique de l'arrêté en projet se trouve dans l'article 67^{quater} du CIR 92, modifié par la loi du 11 (lire : 12) février 2019.

5.2. Avant la modification de cette disposition par la loi précitée, l'article 67^{quater}, alinéa 3, du CIR 92 habitait le Roi à établir, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, un montant maximum "en ce qui concerne les rémunérations visées à l'alinéa 2 [de cette disposition], sur lesquelles l'exonération est calculée".

L'article 2, 3°, a), de la loi du 12 février 2019 dispose, qu'à l'article 67^{quater}, alinéa 3, du CIR 92, qui devient l'alinéa 4, les mots "un montant maximum" sont remplacés par les mots "un montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur".

L'exposé des motifs du projet qui est devenu cette loi, justifie cette modification comme suit :

"Le remplacement des mots 'un montant maximum' par les mots 'un montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur' dans l'alinéa 3 de l'article 67^{quater}, CIR 92, qui devient par le présent projet l'alinéa 4, précise que le montant maximum des rémunérations qui peut entrer en ligne de compte pour l'exonération d'impôts 'Passif social en vertu du statut unique' doit se calculer par travailleur, comme l'indiquait déjà le rapport au Roi de l'arrêté royal du 25 avril 2014 modifiant l'AR/CIR 92: 'Elle (nb: l'exonération pour 'passif social') permet aux employeurs d'exonérer d'impôts une partie de leurs bénéfices et profits par travailleur ayant atteint une certaine ancienneté (5 années de service) dans le statut unique' (M.B. 14.05 2014, Ed. 2, p. 39116). En outre, cette correction permet également de préciser l'idée, exprimée dans ce même rapport au Roi, que le point de départ du calcul de la

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

"Artikel 67^{quater} WIB92 werd gewijzigd bij de wet houdende fiscale, fraudebestrijdende, financiële en diverse bepalingen. Opdat deze gewijzigde wetsbepaling correct kan geïnterpreteerd worden, aangezien deze van toepassing is op boekjaren die worden afgesloten vanaf 1 januari 2019 en die werknemers hebben met voldoende anciënniteit in het eenheidsstatuut, is het nodig om ook artikel 46ter van het KB/WIB te wijzigen. Deze bepalingen zijn namelijk automatisch van toepassing voor de ondernemingen die op 1 januari 2019 werknemers in dienst hebben die minstens 5 jaar anciënniteit hebben in het eenheidsstatuut, waardoor deze bepaling nu reeds toegepast wordt en het dus van groot belang is dat artikel 46ter KB/WIB zo snel mogelijk gelijk getrokken wordt met de wijzigingen aan artikel 67^{quater} WIB92."⁽¹⁾

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Voorafgaande opmerking

3. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

Strekking van het ontwerp

4. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot wijziging van artikel 46ter van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 'tot uitvoering van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992' (hierna: het KB/WIB 92), teneinde die bepaling in overeenstemming te brengen met artikel 67^{quater} van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92), zoals gewijzigd bij de wet van 12 februari 2019 "houdende fiscale, fraudebestrijdende, financiële en diverse bepalingen".⁽²⁾

Zo wordt in het ontworpen artikel 46ter, tweede lid, van het KB/WIB 92 gewag gemaakt van het "maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer" (in plaats van "maximumbedrag") en wordt het maximumbedrag van de enveloppe voor de vrijstellingen voor 2019 en de jaren erna aangepast (artikel 1 van het ontwerp).

Het te nemen besluit treedt, net zoals de wijzigingen van artikel 67^{quater} van het WIB 92 bij de wet van 12 februari 2019,⁽³⁾ in werking op (lees: heeft uitwerking met ingang van) 1 januari 2019 (artikel 2).

Rechtsgrond

5.1. Uit het eerste lid van de aanhef blijkt dat voor het ontworpen besluit rechtsgrond wordt gezocht in artikel 67^{quater} van het WIB 92, gewijzigd bij de wet van 11 (lees: 12) februari 2019.

5.2. Vóór die bepaling door de voormalde wet werd gewijzigd, werd de Koning in artikel 67^{quater}, derde lid, van het WIB 92 gemachtigd om, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een maximumbedrag in te voeren "met betrekking tot de bezoldiging als bedoeld in het tweede lid [van die bepaling] waarop de vrijstelling wordt berekend".

Artikel 2, 3°, a), van de wet van 12 februari 2019 bepaalt dat in artikel 67^{quater}, derde lid, van het WIB 92, dat het vierde lid wordt, de woorden "een maximumbedrag" worden vervangen door de woorden "een maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werkgever".

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot die wet heeft geleid, werd die wijziging als volgt verantwoord:

"De vervanging van de woorden "een maximumbedrag" door de woorden "een maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer" in het derde lid van artikel 67^{quater}, WIB 92, dat door dit ontwerp het vierde lid wordt, verduidelijkt dat het maximumbedrag aan bezoldigingen dat in aanmerking mag worden genomen voor deze belastingvrijstelling per werknemer berekend moet worden, zoals reeds werd aangestipt in het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 25 april 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92: 'Hierbij (nb: de vrijstelling voor "sociaal passief") kunnen werkgevers per werknemer die een bepaalde anciënniteit (5 jaar) in het eenheidsstatuut heeft bereikt, een bepaald deel van hun winsten of baten vrijstellen van belasting' (B.S. 14.05 2014, Ed. 2, p. 39116). Bovendien maakt deze correctie het ook mogelijk om de in hetzelfde verslag aan de Koning

limitation du droit d'exonération conformément à l'article 46ter, AR/CIR 92, est le 'salaire mensuel brut complet' (voir M.B. 14.05 2014, Ed. 2, p. 39116: 'Lors de la formation du passif social, un salaire mensuel brut complet (...) sera pris en considération.', 'Le salaire de base mensuel maximum ainsi établi (...)'). Dans un souci de sécurité juridique, il convenait donc d'adopter une formulation plus claire dans la loi".⁽⁴⁾

5.3. Dès lors que, par le passé, le Roi a été habilité, en termes généraux, à fixer *un montant maximal* en ce qui concerne la rémunération concernée par l'exonération, il était permis de considérer qu'il était autorisé à fixer, tant le montant maximal de la rémunération par travailleur, que le montant maximal du coût total de l'opération (l'enveloppe de 250 millions en 2019, que prévoit actuellement l'article 46ter, alinéa 2, de l'AR/CIR 92).

Après la modification de l'article 67*quater* du CIR 92 par l'article 2 de la loi du 12 février 2019, ce raisonnement ne peut cependant plus être tenu. Actuellement, le Roi est exclusivement habilité à fixer le montant maximal de la *rémunération mensuelle brute par travailleur*.

5.4. Il découle de ce qui précède que l'article 67*quater*, alinéa 4, du CIR 92 ne procure pas de fondement juridique à l'article 1er, premier tiret, de l'arrêté en projet, dans la mesure où cette disposition fixe l'enveloppe budgétaire annuelle pour les années 2019 à 2023.

5.5. Cette disposition ne peut pas non plus s'appuyer sur le pouvoir général d'exécution dont le Roi dispose en vertu de l'article 108 de la Constitution. Cette disposition constitutionnelle lui permet notamment de prendre des arrêtés réglementaires qui donnent exécution à ce que le législateur a établi, sans que celui-ci soit tenu d'accorder une délégation expresse à cet effet. Bien que, lorsqu'il exerce cette compétence, le Roi ne peut étendre ou restreindre la portée de la loi, il lui est permis, en s'appuyant sur l'article 108 de la Constitution, de dégager du principe de la loi et de son économie générale les conséquences qui en dérivent naturellement d'après l'esprit qui a présidé à sa conception et les fins qu'elle poursuit.

Il ne peut cependant pas être déduit naturellement de la disposition de l'article 67*quater* du CIR 92 que le législateur a voulu limiter à un certain montant l'incidence budgétaire de l'exonération pour passif social en vertu du statut unique. Au contraire, afin "de tempérer le coût budgétaire de cette exonération pour les premières années de son application"⁽⁵⁾, l'article 67*quater*, alinéa 3, du CIR 92, inséré par l'article 2, 2°, de la loi du 12 février 2019, prévoit déjà un mécanisme, à savoir l'étalement du montant des bénéfices et profits à exonérer sur la période imposable et les quatre périodes imposables suivantes à concurrence de 20 pour cent par période imposable.

5.6. Force est de conclure que l'on ne peut faire valoir un fondement juridique que pour le remplacement des mots "montant maximum" par les mots "montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur" (premier membre de phrase de l'article 1er, premier tiret, de l'arrêté en projet) et pour le pouvoir délégué au Roi d'adapter "à partir de 2024" le coefficient de 30 pour cent prévu à l'article 46ter, alinéa 1er, deuxième tiret, de l'AR/CIR 92 (article 1er, deuxième tiret, de l'arrêté en projet).⁽⁶⁾

Pour le surplus, l'arrêté en projet est dépourvu de fondement juridique et ne peut pas se concrétiser.

Le greffier,
A. Goossens

Le président,
J. Van Nieuwenhove

(1) La justification de l'urgence est formulée différemment dans le préambule du projet. Cependant, l'article 84, § 1er, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'Etat impose que la formulation de l'urgence y soit "reproduite".

(2) Le premier alinéa du préambule mentionne que l'article 67*quater* du CIR 92 a été modifié "par la loi du 11 février 2019". Le sixième alinéa du préambule fait état de "la loi du 1er mars 2019". Selon le délégué, la loi 'portant des dispositions fiscales, de lutte contre la fraude, financières et diverses' aurait cependant été sanctionnée et promulguée le 12 février 2019. La sécurité juridique commande d'adapter les premier et sixième alinéas du préambule en ce sens.

(3) Voir l'article 3 de la loi du 12 février 2019. Cette disposition ayant été élaborée consécutivement à un amendement qui n'a pas été soumis à l'avis du Conseil d'Etat, section de législation (voir Doc. parl., Chambre, 2018-19, n° 54—3424/003, 9), le Conseil n'a pas été en mesure d'examiner si l'effet rétroactif que le dispositif pourrait ainsi avoir pour

uitgedrukte idée te preciseren dat het startpunt voor de berekening van de beperking van het recht op de vrijstelling overeenkomstig artikel 46ter, KB/WIB 92, het "volledig bruto maandloon" is (zie B.S. 14.05 2014, Ed. 2, p. 39116: "Bij de opbouw van het sociaal passief zal tot een bruto maandloon van (...) het volledig maandloon in ogenschouw worden genomen.", 'Het aldus vastgestelde maximum basismaandloon (...)'). Omwille van de rechtszekerheid, was het daarom noodzakelijk om een duidelijker formulering op te nemen in de wet."⁽⁴⁾

5.3. Vermits in het verleden de Koning in algemene bewoordingen werd gemachtigd om *een maximumbedrag* te bepalen met betrekking tot de bezoldiging waarop de vrijstelling betrekking heeft, kon worden aangenomen dat hij zowel het maximumbedrag van de bezoldiging per werknemer kon bepalen, als het maximumbedrag van de totale kost van de operatie (de enveloppe van 250 miljoen in 2019 waarin artikel 46ter, tweede lid, van het KB/WIB 92 thans voorziet).

Na de wijziging van artikel 67*quater* van het WIB 92 bij artikel 2 van de wet van 12 februari 2019 gaat die redenering evenwel niet langer op. De Koning wordt thans uitdrukkelijk enkel gemachtigd om het maximumbedrag van *bruto maandbezoldiging per werknemer te bepalen*.

5.4. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat artikel 67*quater*, vierde lid, van het WIB 92 geen rechtsgrond biedt voor artikel 1, eerste streepje, van het ontworpen besluit, in zoverre in die bepaling de jaarlijkse budgettaire enveloppe wordt bepaald voor de jaren 2019 tot 2023.

5.5. Voor die bepaling kan ook geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Koning beschikt op grond van artikel 108 van de Grondwet. Die grondwetsbepaling biedt de Koning onder meer de mogelijkheid om reglementaire besluiten te nemen die een nadere uitwerking inhouden van hetgeen de wetgever heeft vastgesteld, zonder dat de wetgever daarvoor een uitdrukkelijke delegatie moet verlenen. Ook al komt het de Koning bij de uitoefening van die bevoegdheid niet toe de draagwijdte van de wet te verruimen of te beperken, hij mag op grond van artikel 108 van de Grondwet wel uit het beginsel van de wet en zijn algemene economie, de gevolgtrekkingen afleiden die er op natuurlijke wijze uit voortvloeien volgens de geest die aan de opvatting van de wet ten grondslag heeft gelegen en volgens de doelstellingen die de wet nastreeft.

Uit de regeling van artikel 67*quater* van het WIB 92 kan echter niet op natuurlijke wijze worden afgeleid dat de wetgever de budgettaire weerslag van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut tot een bepaald bedrag heeft willen beperken. Integendeel, om "de begrotingskost van deze vrijstelling te temperen voor de eerste jaren waarop zij van toepassing is"⁽⁵⁾ wordt in artikel 67*quater*, derde lid, van het WIB 92, zoals ingevoegd bij artikel 2, 2°, van de wet van 12 februari 2019, reeds in een mechanisme voorzien, namelijk de spreiding van het vrij te stellen bedrag van de winsten en baten over het belastbare tijdperk en de vier volgende belastbare tijdperken ten belope van 20 percent per belastbaar tijdperk.

5.6. Er moet worden besloten dat er enkel een rechtsgrond is voor de vervanging van het woord "maximumbedrag" door de woorden "maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer" (eerste zinsdeel van artikel 1, eerste streepje, van het ontworpen besluit) en voor de machtiging aan de Koning om "vanaf 2024" de coëfficiënt van 30 percent waarin artikel 46ter, eerste lid, tweede streepje, van het KB/WIB 92 voorziet, aan te passen (artikel 1, tweede streepje, van het ontworpen besluit).⁽⁶⁾

Voor het overige ontbeert het ontworpen besluit aan rechtsgrond en kan het geen doorgang vinden.

De griffier,
A. Goossens

De voorzitter,
J. Van Nieuwenhove

(1) In de aanhef van het ontwerp wordt de spoedeisendheid in andere bewoordingen verantwoord. Gelet op artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State dient de formulering van de spoedeisendheid in de aanhef evenwel te worden "overgenomen".

(2) In het eerste lid van de aanhef wordt gesteld dat artikel 67*quater* van het WIB 92 is gewijzigd "bij wet van 11 februari 2019". In het zesde lid van de aanhef wordt gewag gemaakt van "de wet van 1 maart 2019". Volgens de gemachtigde zou de wet 'houdende fiscale, fraudebestrijdinge, financiële alsook diverse bepalingen' evenwel zijn bekraftigd en afgekondigd op 12 februari 2019. Het eerste en het zesde lid van de aanhef dienen omwille van de rechtszekerheid in die zin te worden aangepast.

(3) Zie artikel 3 van de wet van 12 februari 2019. Vermits die bepaling tot stand is gekomen ten gevolge van een amendement dat niet voor advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, werd voorgelegd (zie Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 54-3424/003, 9), heeft de Raad niet kunnen nagaan of de terugwerkende kracht die de regeling aldus zou

les entreprises qui ont clôturé leur exercice entre le 1er janvier 2019 et la date de publication de la loi du 12 février 2019 au *Moniteur belge*, peuvent s'accorder avec le principe de sécurité juridique. Selon la jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle, la rétroactivité ne peut en effet se justifier que lorsqu'elle est indispensable à la réalisation d'un objectif d'intérêt général : voir notamment : C.C., 21 novembre 2013, n° 158/2013, B.24.2 ; C.C., 19 décembre 2013, n° 172/2013, B.22 ; C.C., 29 janvier 2014, n° 18/2014, B.10 ; C.C., 9 octobre 2014, n° 146/2014, B.10.1 ; C.C., 22 janvier 2015, n° 1/2015, B.4 ; C.C., 7 mai 2015, n° 54/2015, B.12 ; C.C., 14 janvier 2016, n° 3/2016, B.22 ; C.C., 3 février 2016, n° 16/2016, B.12.1 ; C.C., 28 avril 2016, n° 58/2016, B.9.2 ; C.C., 9 février 2017, n° 15/2017, B.9.2.

(4) Doc. parl., Chambre, 2018-19, n° 54-3424/001, pp. 5-6.

(5) Doc. parl., Chambre, 2018-19, n° 54-3424/001, p. 5.

(6) Il peut en effet être déduit du Rapport au Roi que l'habilitation au Roi a été reportée à ce millésime parce qu'une enveloppe budgétaire est prévue pour les années antérieures. Cette adaptation n'a par conséquent pas (plus) pour objectif de faire en sorte que l'enveloppe prévue à l'article 46ter, alinéa 2, de l'AR/CIR 92 ne soit pas dépassée.

kunnen hebben voor ondernemingen die hun boekjaar hebben afgesloten tussen 1 januari 2019 en de datum van bekendmaking van de wet van 12 februari 2019 in het *Belgisch Staatsblad*, bestaanbaar is met het rechtszekerheidsbeginsel. Volgens de vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof kan de terugwerkende kracht immers enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang: zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2; GwH 9 februari 2017, nr. 15/2017, B.9.2.

(4) Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 54-3424/001, 5-6.

(5) Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 54-3424/001, 5.

(6) Uit het verslag aan de Koning kan immers worden afgeleid dat de machting aan de Koning tot dat jaartal wordt uitgesteld omdat voor de jaren ervoor in een budgettaire enveloppe wordt voorzien. Die aanpassing heeft bijgevolg niet (langer) tot doel ervoor te zorgen dat de enveloppe waarin artikel 46ter, tweede lid, van het KB/WIB 92 voorziet, niet wordt overschreden.

4 AVRIL 2019. — Arrêté royal modifiant l'article 46ter, de l'AR/CIR 92, en ce qui concerne la détermination du montant maximum de l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu le Code des impôts sur les revenus 1992 :

- l'article 67^{quater}, inséré par la loi du 26 décembre 2013, modifié par la loi du 18 décembre 2015 et par la loi du 11 février 2019;

Vu l'AR/CIR 92;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances donné le 7 janvier 2019;

Vu l'accord du Ministre du Budget donné le 18 février 2019;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative;

Vu l'urgence motivée par le fait :

- qu'il est nécessaire de faire entrer le présent arrêté royal en vigueur au même moment que l'article 67^{quater}, CIR 92, tel que modifié par la loi du 11 février 2019, qui constitue sa base légale, afin que les contribuables concernés soient informés sans tarder des modalités d'application de ces dispositions modificatives;

- que l'article 3 de la loi précitée fixe l'entrée en vigueur des modifications de l'article 67^{quater}, CIR 92, au 1er janvier 2019;

- qu'il convient dès lors de faire entrer les dispositions du présent arrêté en vigueur à partir du 1er janvier 2019 également et qu'il n'est donc pas possible de postposer l'adoption du présent arrêté sans courir le risque que l'étalement de l'exonération relative au passif social en vertu du statut unique puisse ne pas s'appliquer dans tous les cas, avec pour conséquence un impact budgétaire négatif par rapport aux prévisions de l'année 2019;

Vu l'avis n° 65.558/3 du Conseil d'Etat, donné le 7 mars 2019 en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances et de l'avis des ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l'article 46ter, alinéa 2, AR/CIR 92, inséré par l'arrêté royal du 25 avril 2014, les mots "montant maximum" sont remplacés par les mots "montant maximum de rémunération mensuelle brute par travailleur", et les mots "le coût en 2019 sera de maximum 250 millions d'euros" sont remplacés par les mots "le coût annuel maximum sera de 50 millions d'euros en 2019, 100 millions d'euros en 2020, 150 millions d'euros en 2021, 200 millions d'euros en 2022, et 250 millions d'euros à partir de 2023".

4 APRIL 2019. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 46ter, van het KB/WIB 92, met betrekking tot het vaststellen van het maximumbedrag van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 :

- artikel 67^{quater}, ingevoegd bij de wet van 26 december 2013, gewijzigd bij de wet van 18 december 2015 en bij de wet van 11 februari maart 2019;

Gelet op het KB/WIB 92;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 7 januari 2019;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van 18 februari 2019;

Gelet op de regelgevingsimpactanalyse uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Gelet op de hoogdringendheid, gemotiveerd door het feit :

- dat het noodzakelijk is om dit koninklijk besluit op hetzelfde ogenblik in werking te laten treden als artikel 67^{quater}, WIB 92, zoals dit werd gewijzigd door de wet van 11 februari 2019, die haar wettelijke basis is, zodat de betrokken belastingplichtigen onverwijld op de hoogte zijn gebracht van de wijze van toepassing van deze wijzigingsbepalingen;

- dat artikel 3 van de voormelde wet de inwerkingtreding regelt van de wijzigingen van artikel 67^{quater}, WIB 92, 1 januari 2019;

- dat het bijgevolg dienstig is om de bepalingen van dit besluit ook in werking te laten treden vanaf 1 januari 2019 en dat het dus niet mogelijk is om het aannemen van dit besluit uit te stellen zonder het risico te lopen dat de spreiding van de vrijstelling inzake het sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut niet in alle gevallen van toepassing zou kunnen zijn, met een negatieve budgettaire impact tot gevolg in vergelijking met de prognoses voor het jaar 2019;

Gelet op advies nr. 65.558/3 van de Raad van State, gegeven op 7 maart 2019 met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van de Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën en op het advies van de in Raad vergaderde ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 46ter, tweede lid, KB/WIB 92, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 2014, worden de woorden "maximumbedrag" vervangen door de woorden "maximumbedrag van bruto maandbezoldiging per werknemer", en worden de woorden "de kost in 2019 maximum 250 miljoen euro zal zijn" vervangen door de woorden "de jaarlijkse maximum kost 50 miljoen euro in 2019, 100 miljoen euro in 2020, 150 miljoen euro in 2021, 200 miljoen euro in 2022 en 250 miljoen euro vanaf 2023 zal zijn".

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2019.

Art. 3. Le ministre qui a les Finances dans ses attributions, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 4 avril 2019.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Vice-Premier Ministre et
Ministre des Finances,
A. DE CROO

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2019.

Art. 3. De minister bevoegd voor Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 4 april 2019.

FILIP

Van Koningswege :

De Vice-Eerste Minister en
Minister van Financiën,
A. DE CROO

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2019/11926]

25 NOVEMBRE 2018. — Arrêté royal modifiant l'article 31 de l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités. — Erratum

Au Moniteur belge n° 291 du 14 décembre 2018, page 98767, à l'article 1, 6°:

- il faut lire « Le questionnaire COSI (annexe 17bis) » au lieu de « Le questionnaire COSI (annexe 12bis) ».

FEDERALE OVERHEIDSVERDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2019/11926]

25 NOVEMBER 2018. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 31 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. — Erratum

In het Belgisch Staatsblad nr. 291 van 14 december 2018 bladzijde 98767, in artikel 1, 6°:

- dient te worden gelezen « De COSI vragenlijst (bijlage 17bis) » in plaats van « De COSI vragenlijst (bijlage 12bis) ».

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2019/11889]

5 AVRIL 2019. — Arrêté royal fixant la date d'entrée en vigueur de l'article 43 de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus relative au droit de porter ses propres vêtements

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu les articles 43 et 180 de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 23 novembre 2018 ;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 13 décembre 2018 ;

Vu l'avis 65.317/1 du Conseil d'Etat, donné le 1er mars 2019, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2° des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat ;

Sur la proposition du Ministre de la Justice,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Les articles 74, 75 et 76 de l'arrêté royal du 21 mai 1965 portant règlement général des établissements pénitentiaires sont abrogés.

Art. 2. Les articles 57, 113, 114 et 115 de l'arrêté ministériel du 12 juillet 1971 portant instructions générales pour les établissements pénitentiaires sont abrogés.

Art. 3. Entrent en vigueur le 1er juillet 2020 :

1° l' article 43 de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus ;

2° le présent arrêté.

Art. 4. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 5 avril 2019.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,
K. GEENS

FEDERALE OVERHEIDSVERDIENST JUSTITIE

[C – 2019/11889]

5 APRIL 2019. — Koninklijk besluit tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van artikel 43 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden met betrekking tot het recht op het dragen van eigen kledij

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, de artikelen 43 en 180;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 23 november 2018;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 13 december 2018;

Gelet op het advies 65.317/1 van de Raad van State, gegeven op 1 maart 2019, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van de Minister van Justitie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De artikelen 74, 75 en 76 van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen worden opgeheven.

Art. 2. De artikelen 57, 113, 114 en 115 van het ministerieel besluit van 12 juli 1971 houdende algemene instructie voor de strafinrichtingen worden opgeheven.

Art. 3. Op 1 juli 2020 treden in werking:

1° artikel 43 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden;

2° dit besluit.

Art. 4. De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 5 april 2019.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,
K. GEENS